

údajů, pro které byl dovolatel odsouzen. Nezáleží na tom, jak kvalifikoval žalobce jednání žalovaného po stránce právní, stačí, že učinil skutkové údaje, jež posoudil soud po stránce právní. Žalobní žádání není neurčité, neboť shoduje se s doslovem zákona. Podle §§ 1 a 10 zákona o nekalé soutěži může býti žalováno, by se někdo zdržel údajů a odstranil závadný stav. Něco jiného není žalováno. Také po právní stránce posoudil odvolací soud věc správně. Nárok žalobní proti dovolateli oprávněn jest tvrzením, že v časopise vyšly za odpovědného redaktorství jeho tři články, aniž dovolatel odporuje názoru odvolacího soudu, že obsah těchto článků odpovídá závadné činnosti podle §§ 1 a 10 zák., a že dovolateli přísluší disposice nad tiskopisem i jeho obsahem. Tyto skutkové údaje stačí zcela k odsouzení žalovaného podle žaloby, neboť postačí jakákoliv objektivní činnost. Podle § 3 (1) může nevědomost redaktorova býti omluvným důvodem jen, žaluje-li se na náhradu škody. Pokud je však žalováno jen na zdržení se údajů a odstranění závadného stavu, stačí spolupůsobení jako redaktor samo o sobě, aniž by k tomu musila přistoupiti jakákoliv další činnost anebo přímé vědomí o skutku. Žalobce byl oprávněn domáhati se toho, by se neopakovaly články vytištěné v časopise redigovaném žalovaným a by byl odstraněn závadný stav vyvolaný těmito články, což se má státi uveřejněním odvolání zlehčení i rozsudku. Že to může žádati na redaktoru uvedeného časopisu, o tom není pochybnosti, hledíc k obecnému znění zákona.

Čís. 10517.

Bylo-li složenkou poštovního šekového úřadu, předanou věřitelem dlužníku za účelem placení, placeno na účet plnomocníka ku přijetí placení pro věřitele, zanikl dluh placením, třebas poštovní šekový úřad peníze plnomocníku neodvedl.

(Rozh. ze dne 12. února 1931, Rv I 261/30.)

Žalující společnost domáhala se na žalované okresní nemocenské pojišťovně, by bylo zjištěno, že žalovaná vzhledem k zaplacení 5.000 Kč složenkou poštovního šekového úřadu na konto spořitelny v L. není oprávněna domáhati se tohoto zaplacení ještě jednou na žalobkyni. **O b a n i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby, **o d v o l a c í s o u d** uvedl v otázce, o níž tu jde, v **d ů v o d e c h**: Jest zjištěno, že žalovaná dala žalobkyni k zaplacení pohledávek žalované za žalobkyní složenky, znějící na účet (konto) spořitelny v L., že žalobkyně dosud vždy platila těmito složenkami a že žalobkyně dne 29. srpna 1925 složným lístkem skutečně vplatila 5.000 Kč u poštovního úřadu v Ch. Toto placení jest považovati za placení žalované a nerozhoduje, jak míní žalovaná, že tento vplat nebyl spořitelnou připsán žalobkyni k dobru, ježto spořitelně zaslané peníze nedošly. Věřitel může dovoliti dlužníku, by platil třetí osobě. Nelze pochybovati o tom, že to žalovaná žalobkyni dovolila, dávši jí k vůli placení složenky, podle nichž se mělo platiti na účet

spořitelny v L. Spořitelna v L. byla tudíž platebnou určenou věřitelem. Vzhledem k tomu jest placení spořitelně v L. placením věřiteli, sprostředkujícím dlužníka. Spořitelna v L. jest majitelkou účtu u poštovního šekového úřadu a vplátí-li dlužník peníze složenkou u poštovního šekového úřadu, jest to považovati za placení. Žalobkyně tudíž vplatem 5.000 Kč složenkou u poštovního úřadu v Ch. na účet spořitelny v L. platila spořitelně v L. jako platebně žalované a, ježto se tak stalo složenkou, již dala žalovaná žalobkyni k vůli placení, byl tímto placením dlužník sprostěn.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podle § 1424 obč. zák. jest dluh zaplatiti věřiteli nebo jeho k příjmu peněz způsobilému plnomocníkovi. Příjem placení plnomocníkem platí podle § 1017 obč. zák. za příjem věřitelem samým, takže jím dluh podle § 1412 obč. zák. pomíjí. V souzeném případě dovolatelka sama přiznává a není o tom sporu, že spořitelna v L. byla její plnomocnicí ku přijetí peněz od žalující firmy, jejíž dluh proti žalované by tudíž pominul, kdyby se placení stalo této plnomocnici. Bylo dále zjištěno, že žalující firma vplatila dne 29. srpna 1925 u poštovního úřadu v Ch. 5.000 Kč složenkou poštovního šekového úřadu v Praze, která zněla na šekové konto spořitelny v L. a byla opatřena razítkem »Bezirkskrankenkassa E.«. Jde tedy již jen o otázku, zda lze v tomto vplacení u pošty spatřovati placení spořitelně v L. jako plnomocnici žalované. Na základě zjištěných okolností jest k této otázce přisvědčiti, neboť spořitelna v L. měla u poštovního šekového úřadu v Praze své šekové konto a žalovaná strana zaslala žalující firmě složenky poštovního šekového úřadu na toto konto znějící právě za účelem, by dlužné jí peníze platila na toto šekové konto její plnomocnice. Z toho plyne, že poštovní šekový úřad byl plnomocníkem L-ské spořitelny, oprávněným přijmouti placení od žalující firmy, a to s vědomím a schválením žalované strany. Bylo-li tedy placeno poštovnímu šekovému úřadu jako plnomocníkovi L-ské spořitelny, která byla zase plnomocnicí ku přijetí placení pro žalovanou, zanikl dluh žalující firmy placením podle § 1412 obč. zák., při čemž jest lhostejno, zda poštovní šekový úřad přijaté peníze L-ské spořitelně odvedl čili nic (viz rozhodnutí čí. 3979 a 7700 sb. n. s.).

Čís. 10518.

Zákonem ze dne 8. července 1930, čí. 130 sb. z. a n., bylo mlčky derogováno ustanovení poslední věty prvního odstavce § 31 j. n., podle něhož ve věcech pozůstalostních a poručenských (opatrovnických) bylo lze delegovati ze sborového soudu první stolice na soud okresní a naopak.

(Rozh. ze dne 12. února 1931, Nd I 31/31.)